

Arrest

nr. 181 224 van 25 januari 2017
in de zaken X en X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: 1. X

2. X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2016 (zaak nr. 190 853).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 5 juli 2016 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak nr. 191 241).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. VANSPEYBROUCK en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) worden de beroepen nr. 190 853 en nr. 191 241 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 191 241.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 190 853.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Arabier te zijn met de Iraakse nationaliteit. U bent een Sjiitische moslim, geboren op (...) in Bagdad.

U verklaart sinds uw geboorte tot uw vertrek in Bagdad gewoond te hebben. Vanaf uw geboorte woonde u in de Al Alaam wijk in Bagdad. Op 2 april 2005 kwam uw vader om bij een bomaanslag in de buurt van Albaiaa, eveneens in Bagdad. Uw vader ging een fiets kopen, maar kwam om toen er een bom ontplofte op de markt. Uw vader had astma en stikte door de rook ten gevolge van deze bomaanslag.

Uw gezin, namelijk uw moeder, uw broer en uw zus, verhuisde ten gevolge van de dood van uw vader naar uw grootmoeder in Mansour. Hier bleven jullie een jaar wonen, voordat u en uw gezin naar een appartement in Al Arabia, vlakbij Mansour, verhuisden. In 2006 werd uw oom langs moederszijde, een kolonel binnen de politie, ontvoerd door een onbekende militie. 6 maanden later werd zijn lichaam teruggevonden in een massagraf.

Uw gezin kreeg het moeilijk, aangezien deze oom mede in jullie onderhoud voorzag. De beide kanten van uw familie hebben dan overlegd en besloten om u en uw familie samen te onderhouden. In 2011 werd uw oom langs vaderszijde echter vermoord bij een overval in zijn goudwinkel. Aangezien hij uw gezin financieel steunde, moest uw gezin wederom verhuizen omdat jullie de huur niet meer konden betalen.

U keerde terug naar de Al Alaam wijk. U stopte met naar school te gaan in 2012, aangezien de situatie te gevaarlijk werd door ontvoeringen. U verklaart dat er een tiental ontvoeringen van studenten gebeurden in uw buurt, waarbij soms losgeld gevraagd werd en soms de student vermoord werd. Hiervan kende u één iemand, namelijk N. (...). Hij werd ontvoerd toen hij de school verliet, waarna er door zijn ontvoerders losgeld gevraagd werd aan de ouders. Deze hadden echter geen geld, en van N. (...) werd nooit meer iets vernomen. U weet niet wie verantwoordelijk is voor de ontvoering.

In mei 2013 werd u geraakt door de ontploffing van een bomauto in de wijk Nieuw Bagdad. Er vielen ongeveer 30 slachtoffers in deze bomaanslag die gericht was tegen de buurt. U kan namelijk niet zeggen of het een Sjiit was die een aanslag pleegde tegen een Soennitische buurt, of dat het een Soennit was die een aanslag pleegde tegen een Sjiitische buurt. U liep derdegheids brandwonden op vanaf uw armen tot aan het midden van uw rug en moest een maand in het ziekenhuis liggen.

Op het einde van 2013 werd u op de Omaini markt, een plaats in uw buurt, aangesproken door de Sjiitische militie Asaeb Ahl al-Haq (AAH). AAH bedreigde u omdat u lang haar had en dat is volgens hen verboden. U knipte uw haar kort en begon te werken in een casino, om zo voldoende geld te verzamelen om te vertrekken. U had na het knippen van uw haren geen problemen meer met de milities.

U stopte in augustus 2015 met werken voor het casino en u verliet op 19 augustus 2015 Irak. U nam het vliegtuig van Bagdad naar Istanboel in Turkije. Op 23 of 24 augustus maakte u de oversteek naar Griekenland. Van hier reisde u verder via Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland naar België. Hier kwam u aan op 2 september 2015 en u vroeg asiel aan op 7 september 2015 bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, een kopie van de rantsoenkaart van uw moeder, een bewijs van vrijwilligerswerk in België, de overlijdensaktes van uw vader en uw twee ooms, een kopie van de eerste pagina van uw paspoort en 2 foto's waarop u met lang haar afgebeeld staat.

B. Motivering

U verklaart Irak verlaten te hebben wegens verschillende redenen. Als laatste probleem voor uw vertrek haalde u aan dat u bedreigd werd omdat u lang haar had. Vervolgens verklaart u slachtoffer geweest te zijn van een explosie, is uw vader overleden ten gevolge van een bomaanslag en werden twee ooms, één langs vaderskant en één langs moederszijde, vermoord. Ook verklaart u dat een vriend van u ontvoerd werd toen hij terugkeerde van school en dat hij later vermoord werd. Tot slot vermeldt u ook geen kansen te hebben in Irak. Op basis van uw verklaringen en na grondige evaluatie van uw dossier wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet kan worden vastgesteld.

Allereerst moet er opgemerkt worden dat het feit dat u pas anderhalf jaar na uw laatste probleem Irak verlaten heeft, de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging in ernstige mate relativeert. U verklaart namelijk uw laatste probleem, zijnde het feit dat u door de militie AAH werd aangesproken op uw haartooi, eind 2013 meegemaakt te hebben (CGVS, p.8) en pas vertrokken te zijn op 19 augustus 2015 (CGVS, p.7), waarbij u bovendien stelt dat na de gebeurtenissen met de militie niets meer gebeurd is (CGVS, p.13).

Daarnaast kan er gesteld worden dat de vermeende bedreiging wegens uw lang haar onvoldoende zwaarwichtig is om vervolging uit te maken in de zin van de vluchtelingenconventie of als een reëel risico op ernstige schade te kunnen worden beschouwd in het kader van de regelgeving omtrent subsidiaire bescherming. U verklaart namelijk zelf dat u na uw contact met de Sjiitische militie Asaab Ahl al-Haq (AAH), uw haar heeft laten knippen (CGVS, p.8) en daarna geen problemen meer gehad heeft met de militie, mede omdat u de plek vermeed waar AAH u aangesproken heeft (CGVS, p.9). Het moeten knippen van uw haar, ook al verkoos u lang haar, kan bezwaarlijk een inperking van uw fundamentele rechten genoemd worden. Dit betekent dat er hier niet gesproken kan worden van een schending van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, zoals beschreven staat in artikel 48/3, §2, a van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Bovendien geeft u zelf aan dat u aangesproken werd door AAH op een publieke plaats, en dat u, nadat u diezelfde publieke plaats vermeed, geen contact meer heeft gehad met AAH (CGVS, p.8-9). Deze bedreiging vond plaats eind 2013, waarna u nog anderhalf jaar probleemloos kon werken in Bagdad voor uw vertrek op 19 augustus 2015 (CGVS, p.7-8). Verder verklaart u dat AAH wist wie u was omdat ze iedereen in de buurt kennen (CGVS, p.8). Het feit dat u geen contact meer heeft gehad met AAH hoewel ze wisten wie u was, samen met de vrij lange periode dat u na uw bedreiging nog ongestoord in Bagdad heeft kunnen wonen en werken, doet vermoeden dat u eerder toevallig werd aangesproken, en dat de door u aangehaalde bedreiging, zoals hierboven reeds vermeld werd, niet voldoende zwaarwichtig is.

Daarnaast bent u er ook niet in geslaagd aan te tonen dat u ten gevolge van de bomaanslag waarvan u in 2013 het slachtoffer werd, een actuele en geïndividualiseerde vrees dient te koesteren bij terugkeer naar Irak. U verklaart namelijk over deze aanslag dat u niet weet door wie deze is uitgevoerd en wie het doelwit was. Specifiek gevraagd hiernaar, verklaart u dat het misschien een Soennitische buurt was of een Sjiitische buurt en dat het een Soenniet of een Sjiiet geweest kan zijn (CGVS, p.12). Daarnaast verklaart u dat er een dertigtal slachtoffers waren (CGVS, p.12). Deze verklaringen schetsen het beeld waarbij u als toevallige omstaander slachtoffer geworden bent van deze bomaanslag. Voor een beoordeling van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad verwijs ik naar hetgeen verder in deze beslissing staat. Daarnaast verklaart u dat de bomaanslag op 23 of 25 mei 2013 plaatsvond (CGVS, p.12). Op de DVZ had u het over maart of mei 2013 (Vragenlijst DVZ). Gezien u vertrokken bent op 19 augustus 2015 (CGVS, p.7), en u dus nog twee jaar in Bagdad gewoond heeft zonder noemenswaardige problemen te ondervinden die gelinkt zijn aan die bomaanslag, kan uw aangehaalde vrees niet als actueel omschreven worden.

De andere door u opgenoemde incidenten, namelijk de moord op uw vader, de moord op uw twee ooms en de ontvoering van N. (...), kunnen in uw hoofde evenmin aanleiding geven tot een gegronde vrees bij terugkeer naar Irak. U verklaart dat uw vader omkwam in een ontploffing op een markt op 2 april 2005. Hierbij werd uw vader niet gewond door de bomaanslag op de markt, maar stierf hij door de rook van de ontploffing ten gevolge van ademhalingsproblemen (CGVS, p.3). Ook deze aanslag kadert u in het aanslepende conflict tussen Soennieten en Sjiieten (CGVS, p.9), waarbij uw vader niet als primair doelwit, maar als toevallig slachtoffer omgekomen is. Ook hier kan er, mede doordat dit zich zo lang geleden afgespeeld heeft, niet gesproken worden van een actuele geïndividualiseerde vrees in uw hoofde.

Verder kan de moord in 2006 op uw oom langs moederszijde, die als kolonel bij de politie werkte, in uw hoofde evenmin aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat uw oom ontvoerd werd vanuit het politiekantoor waar hij werkte. Hoewel u aangaf dat u niet weet wie uw oom ontvoerd heeft noch waarom dit gebeurde (CGVS, p.10) - u was op dat ogenblik nog een kind -, lijkt het erop dat deze tragische gebeurtenis verband hield met zijn functie van politiekolonel. Hierdoor kan, nog los van het feit dat dit incident zich 9 jaar voor uw vertrek heeft afgespeeld en dus niet de rechtstreekse aanleiding vormde voor uw vertrek uit uw land van herkomst, in uw hoofde geen geïndividualiseerde en actuele vrees worden vastgesteld ten gevolge van de moord op uw oom langs moederszijde.

Ook de moord op uw oom langs vaderszijde kan in uw hoofde geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming. U verklaart namelijk dat uw oom in 2011 overvallen en vermoord werd door misdadigers die het goud uit de winkel van uw oom wilden stelen (CGVS, p.10). Gezien de daders

uw oom viseerden omwille van de inhoud van de winkel, kan er gesproken worden van een misdrijf van gemeenrechtelijke aard, dat verband hield met de specifieke activiteiten van uw oom. Bovendien speelde dit voorval zich af in 2011, waarna u nog vier jaar in Bagdad bleef wonen alvorens u vertrok. Ook aangaande dit trieste voorval kan in uw hoofde geen individuele en actuele vrees worden vastgesteld.

Voorts kan ook de ontvoering uit 2012 van N. (...) in uw hoofde niet leiden tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven wordt in het kader van de regelgeving omtrent subsidiaire bescherming. Hoewel u aangaf dat er in die periode een tiental ontvoeringen gebeurde, waarbij losgeld gevraagd werd of organen gestolen werden (CGVS, p.12), blijkt uit uw verklaringen dat u zelf nooit in aanraking kwam met dergelijke ontvoerders, waarvan u zei dat het misdadigers waren, en dat het een militie, het leger, soldaten of Sjiieten konden zijn (CGVS, p.12-14). U verklaart namelijk niet op school te zijn geweest toen de ontvoering gebeurde (CGVS, p.12). Bovendien is uw vrees om ontvoerd te worden niet meer actueel. U stelt zelf in 2012 gestopt te zijn met school om deze ontvoeringen te vermijden (CGVS, p.4). Daarenboven heeft u gedurende de vier jaar volgend op dit incident nog actief deelgenomen aan het openbare leven in Bagdad, aangezien u verklaart nadien nog in een casino gewerkt te hebben en geen problemen meer gehad te hebben die verband houden met de ontvoeringen (CGVS, p.13-14). Hierdoor kan ook wat deze door u aangehaalde ontvoeringen betreft niet gesproken worden van een actuele geïndividualiseerde vrees in uw hoofde.

Verder, wanneer u specifiek het gebrek aan kansen en toekomstperspectieven in Irak aanhaalt (CGVS, p.4 en 8), moet worden opgemerkt dat u benadrukt dat het uw belangrijkste wens is om verder te studeren. U verklaart dit door te stellen dat indien u niet kan studeren, u geen toekomst hebt (CGVS, p.4). Er moet echter opgemerkt worden dat het gebrek aan mogelijkheden om verder te studeren niet volstaat om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden.

Waar u verwees naar het feit dat u vreest slachtoffer te worden van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, zoals aanhoudende explosies en moorden (CGVS, p.12 en 14), moet worden opgemerkt dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen.

In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande analyse niet veranderen. Uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, de kopie van de rantsoenkaart van uw moeder en de kopie van de eerste pagina van uw paspoort bevestigen uw identiteit en nationaliteit, die niet in twijfel getrokken worden. Het bewijs van vrijwilligerswerk dat u in België uitgevoerd heeft kan bovenstaande appreciatie ook niet wijzigen, aangezien dit geen betrekking heeft op uw problemen in Irak. De twee foto's, waarop u zichtbaar bent met lang haar, bevestigen enkel dat u lang haar had. Dit verandert echter niets aan de vaststelling dat de bedreiging door AAH ten gevolge van uw lang haar, niet voldoende zwaarwichtig is. Tot slot tonen de overlijdensaktes van uw vader en uw twee ooms aan dat deze overleden zijn, maar tonen zij niet aan dat er in uw hoofde een actuele vrees bij terugkeer naar Irak zou zijn ten gevolge van deze tragische incidenten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

3.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.2.2.1. Verzoekende partij onderstreept dat zij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op reële schade en verwijst desbetreffend naar de documenten die zij bijbracht. Dat zij pas anderhalf jaar na haar laatste probleem Irak heeft verlaten, verklaart zij door de uitleg dat zij niet onmiddellijk kon vluchten omwille van haar financiële situatie. Verder herhaalt verzoekende partij dat zij geen andere keuze had dan te stoppen met school en te gaan werken omwille van de ontvoeringen en de omstandigheden waarin het gezin zich toen bevond. Tevens benadrukt zij dat het evenwel haar wens was om verder te studeren. Waar verwerende partij de bedreiging door de sjjiitische militie AAH wegens haar lange haar onvoldoende zwaarwichtig acht, meent verzoekende partij dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar verklaringen waaruit blijkt dat in het verleden al is gebleken dat dergelijke bedreigingen door de milities geen loze woorden zijn en dat de milities hun eisen afdwingen op gruwelijke wijze. Meer bepaald verwees zij naar een massagraf van mensen met lang haar, 4 of 5 jaar geleden. Daarnaast verwijst zij in haar verzoekschrift nog naar een internetartikel omtrent een aanslag op de fanclub van Real Madrid. Verzoekende partij wijst voorts nog op het machtsmisbruik door de sjjiitische milities en merkt op dat zij er niet voor terugdeinzen publieke bedreigingen te uiten. Ten slotte verwijst verzoekende partij nog naar haar verklaringen waaruit blijkt dat drie familieleden van haar vermoord zijn en dat zijzelf bovendien in 2013 het slachtoffer is geworden van een bomaanslag. In verband met deze bomaanslag, haalt verzoekende partij in haar verzoekschrift een internetartikel aan waaruit blijkt dat niet gekend is wie de aanslag heeft opgeëist. Verzoekende partij bemerkt dat zij niet alleen fysieke, zichtbare, wonden heeft van de aanslag, doch is zij hierdoor ook getraumatiseerd en angstig.

3.2.2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij in bovenstaand betoog grotendeels haar asielmotieven en haar vrees voor vervolging herhaalt, waarbij zij tevens verwijst naar de door haar aangebrachte documenten, dit zonder evenwel *in concreto* de verschillende motieven te weerleggen waarop verwerende partij zich steunt om te stellen dat verzoekende partij niet aantoonbaar een gegronde actuele vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico op ernstige schade. Dergelijk verweer is niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. Tevens stipt de Raad aan dat het louter herhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij eveneens in gebreke blijft.

Verder is de Raad van oordeel dat het wel degelijk afbreuk doet aan de ernst van de door verzoekende partij voorgehouden vrees dat zij pas anderhalf jaar na haar laatste probleem – eind 2013 werd verzoekende partij door de sjjiitische militie AAH aangesproken op haar haartooi – Irak verlaten heeft en zich in deze periode bovendien nog in de openbaarheid begaf door te gaan werken in een casino. De ernst van haar vrees wordt nog verder gerelativeerd door het feit dat verzoekende partij in deze ganse periode van anderhalf jaar geen enkel probleem meer kende met de milities. Het gegeven dat verzoekende partij Irak niet vroeger kon verlaten omwille van financiële redenen doet aan deze vaststellingen geen enkele afbreuk.

Wat betreft de verwijzing van verzoekende partij naar een internetartikel waaruit blijkt dat de milities hun eisen op gruwelijke wijze afdwingen, wijst de Raad erop dat verzoekende partij zelf geen enkel probleem meer kende met de milities nadat zij haar haar kort had geknipt. Dergelijke verwijzing naar algemene informatie omtrent het gedrag van de sjjiitische milities volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient op een voldoende concrete manier te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480; RvS 19 juni 2013, nr. 223.963). Hetzelfde geldt voor het internetartikel omtrent een aanslag op de fanclub van Real Madrid. De Raad stelt bovendien vast dat uit het internetartikel blijkt dat deze aanslag gepleegd zou zijn door IS-strijders, terwijl verzoekende partij stelt problemen te hebben gekend met de sjjiitische militie AAH. Dit artikel is dan ook op geen enkele manier van aard haar vrees ten aanzien van de sjjiitische milities – in het bijzonder de sjjiitische militie AAH – aan te tonen.

Ten slotte merkt de Raad nog op dat de moord op haar vader, de moord op haar oom langs moederszijde, de moord op haar oom langs vaderszijde en het feit dat verzoekende partij het slachtoffer is geworden van een bomaanslag op zich niet betwist worden. Doch werd in de bestreden beslissing uitgebreid gemotiveerd waarom deze elementen niet volstaan voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partij beperkt zich dienaangaande tot het herhalen van haar verklaringen desbetreffend, zonder deze motieven *in concreto* te weerleggen, hetgeen niet volstaat om desbetreffende motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

3.2.3. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

3.2.4. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt in dit verband op basis van de informatie in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 13, landeninformatie, deel 1) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. Het is voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ

30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Verzoekende partij tracht te laten uitschijnen dat de situatie in Bagdad van zulke aard zou zijn dat zij beantwoordt aan de voormelde criteria. Verzoekende partij betoogt dat de beslissing geenszins gebaseerd is op de COI-focus van 31 maart 2016, zoals door verwerende partij beweerd wordt. Dit zou volgens verzoekende partij blijken uit de motivering, die duidelijk een standaardmotivering betreft. Hoe dan ook is de informatie in de COI-focus van 31 maart 2016 onvoldoende actueel, gelet op de recente zware aanslag in Bagdad op 3 juli 2016. De Raad bemerkt vooreerst dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partij stelt, de motivering in de bestreden beslissing aangaande de veiligheidssituatie in Bagdad wel degelijk duidelijk gebaseerd is op de informatie die blijkt uit de COI-focus van 31 maart 2016, en geenszins een 'standaardmotivering' betreft. Zo wordt onder meer verwezen naar en rekening gehouden met de op dat moment recente aanvallen van IS op 11 januari 2016 en 28 februari 2016. Dat "de beslissing al bestond voor het publiceren van deze informatie", zoals verzoekende partij meent, blijkt dan ook nergens uit. In verband met het betoog dat de COI-focus van 31 maart 2016 onvoldoende actueel is, wijst de Raad erop dat door verwerende partij per aanvullende nota recentere informatie werd neergelegd, met name de "COI Focus" betreffende "Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 en de "COI Focus" betreffende "Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van 12 augustus 2016.

Uit de "COI Focus" betreffende "Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (administratief dossier, stuk 13, landeninformatie, deel 1) en de recentere informatie die door verwerende partij per aanvullende nota werd neergelegd, met name de "COI Focus" betreffende "Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 en de "COI Focus" betreffende "Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van 12 augustus 2016, blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er in 2015 bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad (zie document "*Irak – Vrijwillige terugkeer*" van 24 juni 2016 dat door verwerende partij per aanvullende nota werd neergelegd).

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico

zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De informatie waarnaar verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De informatie waarnaar zij verwijst en als bijlage voegt bij haar verzoekschrift (bijlagen 3-4) is immers deels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund. De door verzoekende partij aangehaalde cijfers – verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift naar verschillende recente (zware) aanslagen in Bagdad in de periode februari - juli 2016 waarbij zij opmerkt dat hierbij veel burgerslachtoffers vielen en haalt verschillende cijfers aan omtrent het aantal burgerslachtoffers van het geweld in Bagdad – zijn evenmin van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Immers, dat zich in Bagdad nog terreuraanslagen en geweldfeiten voordoen en dat daarbij burgerslachtoffers vallen, wordt in het voorgaande niet betwist. Het in acht nemen van het loutere aantal van de aanslagen, de geweldfeiten en de slachtoffers kan echter niet volstaan bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In deze dient te worden herhaald dat er daarnaast nog diverse andere, objectieve elementen dienen te worden meegenomen bij deze beoordeling en dat dit hoger ook geschiedde.

Verzoekende partij voert voorts aan dat in 2014 en begin 2015 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend aan personen afkomstig uit Bagdad. Verwerende partij laat echter na haar beleidswijziging te motiveren. Nochtans is de situatie in Bagdad geenszins veranderd. Ook in de periode dat subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, is het dagelijks publieke leven in Bagdad overigens nooit gestopt, waardoor men zich de relevantie van dit argument kan afvragen. De Raad bemerkt evenwel vooreerst dat bovenstaande analyse van de veiligheidssituatie als een geheel moet worden gelezen en dat het feit dat het leven in Bagdad niet is stilgevallen samen gelezen moet worden met de diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verder wijst de Raad erop dat iedere asielaanvraag afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de asielzoeker. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake de asielaanvraag. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. De motiveringsplicht als vormvereiste voor administratieve rechtshandelingen vereist immers niet dat de commissaris-generaal ook de gronden voor haar motieven of de redenen voor haar beleid(swijziging) moet weergeven. De commissaris-generaal moet enkel motiveren waarom hij van oordeel is dat de situatie in Bagdad van aard is om aan verzoekende partij al dan niet de status van subsidiair beschermde toe te kennen, hetgeen *in casu* gebeurd is. De overwegingen ten grondslag van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus worden immers duidelijk en op omstandige wijze uiteengezet in de bestreden beslissing.

Verder is de Raad van oordeel dat de verwijzing van verzoekende partij naar het arrest nr. 165 616 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) van 12 april 2016 niet dienstig is. Immers is voormeld arrest niet te verzoenen met het arrest nr. 162 162 (FR) van de RvV van 16 februari 2016. Voormeld arrest nr. 162 162 (FR) werd gewezen door drie rechters (waaronder de voorzitter van de RvV en de kamervoorzitter van de vijfde kamer) en baseert zich op dezelfde landeninformatie, met name de “*COI Focus*” betreffende “*Irak – De veiligheidssituatie in Bagdad*” van 6 oktober 2015, als deze die werd voorgelegd in de dossiers die aanleiding gaven tot het door verzoekende partij aangehaalde arrest. Het aangehaalde arrest is tevens strijdig met het arrest nr. 157 161 (NL) van de RvV van 26 november 2015, gewezen door drie rechters waaronder de kamervoorzitter van de vierde kamer, dat ook de voormelde landeninformatie behandelde. Gelet op voormelde arresten nrs. 162 162 (FR) en 157 161 (NL) gold er eenheid van rechtspraak tussen de beide taalrollen van de RvV. In deze omstandigheden kan de afwijkende rechtspraak zoals gesteld in het door verzoekende partij aangehaalde arrest niet leiden tot een andere oordeelsvorming. Dit geldt des te meer nu de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad niet is gesteund op de informatie die werd behandeld in de voormelde arresten doch wel op een veelheid aan recentere informatie, onder meer aangereikt door verzoekende partij zelf.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

3.2.5. Ter terechtzitting legt verzoekende partij een aanvullende nota neer. Bij deze aanvullende nota voegt zij volgende stukken: verschillende artikels van de blog *Musings on Iraq* (bijlagen 1-4), cijfers van *Iraq Body Count* (bijlagen 5-6), een medisch attest (bijlage 7) en verschillende foto's (bijlage 8). Het betoog van verzoekende partij in haar aanvullende nota en de stukken die zij thans neerlegt doen evenwel geen afbreuk aan het voorgaande.

Wat betreft het medisch attest (bijlage 7) dat verzoekende partij bijbrengt, wijst de Raad er vooreerst op dat desbetreffend stuk niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld is van een vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe dit document niet in overweging.

Verder legt verzoekende partij nog een aantal stukken in verband met haar asielrelaas neer. Waar verzoekende partij verschillende foto's van haar brandwonden neerlegt (bijlage 8), bemerkt de Raad dat dit enkel bevestigt dat verzoekende partij in 2013 het slachtoffer is geworden van een bomaanslag waarbij zij brandwonden opliep, hetgeen op zich niet betwist wordt. Dit verandert echter niets aan de vaststelling dat de door verzoekende partij aangehaalde vrees, gezien zij vertrokken is op 19 augustus 2015 en zij dus nog twee jaar in Bagdad gewoond heeft zonder noemenswaardige problemen te ondervinden die gelinkt zijn aan die bomaanslag, niet als actueel omschreven kan worden. Ook de foto's die verzoekende partij bijbrengt van zichzelf met lang haar (bijlage 8) bevestigen enkel dat zij lang haar had en veranderen niets aan de vaststelling dat de bedreiging door AAH ten gevolge van haar lang haar niet voldoende zwaarwichtig is.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, verwijt verzoekende partij in haar aanvullende nota het CGVS dat in de COI van 12 augustus 2016 een deel van de bronnen die geraadpleegd werden niets meer zijn dan een herlezing van (veel) oudere documenten. Verzoekende partij stelt zich voorts vragen bij de correctheid van de analyse van *Musings on Iraq* (MOI). In mei meende deze site nog dat IS aan slagkracht verloor, terwijl IS het geweld in juni en juli opvoerde. Verzoekende partij merkt op dat de schrijver van MOI een middelbare school-leraar uit Californië is, die zich baseert op het nalezen van artikelen over Irak in het algemeen. Vragen kunnen gesteld worden bij diens "*mijmeringen*", daar de auteur niet ter plaatse is en zijn lectuur zich schijnt te beperken tot wat er in Californië voorhanden is. De auteur pocht dat hij wordt geciteerd door het UK Home Office doch daaruit blijkt dat zijn cijfers veel minder accuraat zijn dan deze van *Iraq Body Count* (IBC) en van de VN. Hiermee is eveneens het document "*declining violence in Iraq jan-jul 2016*" ontkracht. Dit is gebaseerd op het aantal 'incidenten', hetgeen een werkwijze is die noch door de VN, noch door IBC gehanteerd wordt. De cijfers van MOI zijn bovendien enkel gebaseerd op een lectuur van een veertigtal kranten, terwijl IBC zich baseert op meer bronnen. De cijfers mogen dan ook niet worden aanzien als bewijs voor een vermindering van het geweld. Zelfs indien er een vermindering was, dan nog zijn de cijfers sedert juni opnieuw gestegen. Het aantal slachtoffers schiet eveneens opnieuw de hoogte in. Verzoekende partij stelt verder dat uit de bijdrage van MOI van 23 augustus 2016 blijkt dat MOI eenzijdig informatie herkaut. De conclusie is echter interessant nu besloten wordt dat het gebrek aan toekomstperspectief voor de jeugd aanleiding dreigt te geven tot een nieuwe politieke crisis en een gewapend conflict. De enige wijze om te overleven is zich aan te sluiten bij een gewapende groepering of om te vluchten. Voorts verwijst verzoekende partij naar de verhoogde onveiligheid van controleposten en de aanslag van 3 juli 2016. IS laat kleine cellen onafhankelijk van elkaar opereren en één en ander hangt samen met de aanval op Fallujah, die maakt dat IS door aanslagen te plegen prestige tracht terug te winnen. Wat de gegevens van de VN betreft, houdt het CGVS er verder geen rekening mee dat deze cijfers als minimum beschouwd moeten worden en dat de bijkomende vlucht en volksverhuizingen eveneens veel slachtoffers maken. Samenvattend besluit verzoekende partij dat de verhoging van het geweld en de verzwakking van de politiek gedocumenteerd zijn. Zij begrijpt niet hoe het CGVS tot het besluit kan komen dat de situatie niet fundamenteel gewijzigd is sedert begin juli. Het aantal aanslagen en het aantal slachtoffers gaat duidelijk in stijgende lijn. Alle bronnen vrezen voor de toekomst. Verzoekende partij verwijst verder nog naar enkele recente bijdragen van MOI van respectievelijk 5 september 2016, 21 september 2016, 5 oktober 2016 en 10 oktober 2016 (bijlagen 1-4) om te stellen dat de situatie thans nog verergerd is. De huidige cijfers zijn overigens vergelijkbaar met deze van eind 2015, toen er wel subsidiaire bescherming werd geboden. Ten slotte verwijst verzoekende partij nog naar het arrest nr. 167 850 van 19 mei 2016, het arrest nr. 169 112 van 6 juni 2016 en het arrest nr. 172 676 van 28 juli 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De Raad stelt vooreerst vast dat de door verzoekende partij aangehaalde informatie (bijlagen 1-6) deels dezelfde en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de voormelde analyse (zie punt 3.2.4.) van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund, waardoor deze informatie dan ook niet van aard is afbreuk te doen aan de in deze analyse gedane vaststellingen. De door verzoekende partij aangehaalde cijfers in verband met het geweld in Bagdad in de maanden september en oktober 2016 (bijlagen 2-4 en 6) zijn niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Dat zich in Bagdad nog terreuraanslagen en geweldfeiten voordoen en dat daarbij burgerslachtoffers vallen, wordt in het voorgaande immers niet betwist. De Raad herhaalt dat het in acht nemen van het loutere aantal van de aanslagen, de geweldfeiten en de slachtoffers echter niet kan volstaan bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In deze dient te worden herhaald dat er daarnaast nog diverse andere, objectieve elementen dienen te worden meegenomen bij deze beoordeling en dat dit hoger ook geschiedde. In zoverre verzoekende partij daarnaast de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van de blog *Musings on Iraq* tracht te ondermijnen, dient te worden opgemerkt dat deze bron wel degelijk als betrouwbaar kan worden aangemerkt. Deze bron wordt immers geciteerd door diverse objectieve, gezaghebbende en betrouwbare organisaties en bronnen. Zo bemerkt verzoekende partij zelf dat deze geciteerd wordt in het rapport van het UK Home Office. Tevens wordt deze blijkens bijlage 1 van de aanvullende nota van verzoekende partij geciteerd door onder meer *CNN*, *the Christian Science Monitor*, *the National*, *the Centre for Strategic and International Studies*, *the Institute for the Study of War*, *All Iraq News*, diverse kranten in Irak en diverse boeken over Irak. Bovendien is het allesbehalve ernstig van verzoekende partij om enerzijds de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van MOI in twijfel te trekken doch om anderzijds wel te stellen dat er met diens conclusies rekening gehouden moet worden. De verwijzing naar de val van Fallujah is voorts niet dienstig aangezien verzoekende partij van Bagdad afkomstig is. Ook de verwijzing naar de situatie van IDP's die in Bagdad verblijven is niet dienstig aangezien verzoekende partij afkomstig is uit Bagdad en derhalve niet als IDP kan worden aanzien. De verwijzing van verzoekende partij naar de arresten van de RvV is *in casu* evenmin dienstig. De arresten nrs. 167 850 en 172 676, waarin overgegaan werd tot een erkenning van de vluchtelingenstatus, hadden betrekking op individuele asielaansluitingen. De Raad wijst erop dat arresten van de Raad geen precedentswaarde hebben en dat elke asielaanvraag individueel dient te worden onderzocht. Bovendien toont verzoekende partij niet aan dat de gegevens die aan de basis liggen van voormelde arresten gelijklopend zijn aan deze voorliggend in onderhavige procedure. In het arrest nr. 169 112, daterend van 6 juni 2016, werd geoordeeld dat er indertijd onvoldoende actuele informatie voorhanden was om een inschatting te maken van de veiligheidssituatie in Bagdad. Dit is in het onderhavige dossier niet het geval.

3.2.6. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 12 en 13), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 12 februari 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

3.2.7. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verzoekende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat de voorgehouden actuele vrees van verzoekende partij niet als aannemelijk kan worden beschouwd en verzoekende partij de voormelde wanverhouding in haar verweer niet weet aan te tonen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

3.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en

draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig januari tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT